

A-landsliðið

FRUMFRAM- SÝNINGIN TIL ANDORRA

FÓTBÓLTUR Føroyar vóru ávegis einum stórsigri í venjingarlandsdystinum móti Liktenstein, men misjavnt verjuspæl mundi sent alt fyri borð. Dysturin er ein frumframsýning av undankappingardystinum, sum verður móti Andorra um sama mundi komandi ár

TRÓNDUR ARGE – MARBELLA, SPANIA

Sjáldan hevur avrikið verið á so høgum stigi, sum tá Sølvi Vatnhamar skorði sitt fyrsta mál fyri A-landsliðið. Í ein tíma revsaði føroyska landsliðið Liktenstein fyri at kalla hvønn tann einasta feil, sum teir gjørdur. 3-0, og Føroyar vóru ávegis einum stórsigri, men tað var um reppið, at okkara tveittu alt fyri borð. Tvær ferðir minkaði Liktenstein um munin, so úrslitið bleiv 3-2.

Tað sær ikki eins pent og sannførandi út, men tað er ein uggi at vit vita, at vit kunnu skjóta mál og skapa vandamiklar møguleikar – serliga móti eini mótstøðu sum minnir um styrkina hjá Andorra.

Skulu tora

Boðskapurin til hendan vejingardystini hevur verið, at nú skulu vit tora at spæla sum favorittar. Vit skulu tora at hava leiklutin, sum vit plaga at geva frá okkum til flestu landsdystirnar – fyri ikki at siga øllum.

Lars Olsen, landsliðsvenjari,

hevur heldur ikki fjalt, at hann ynskir, at vit tora at spæla við tí fráverkinum, at vit undan einum dysti skulu tora at vinna.

Landsliðsvenjarin hevur í huga, at vit í størri mun koma at hava ein favoritt leiklut til ávísar dystir.

Andorra um eitt ár

Longu í komandi undankappingini eru vit í bólki við Andorra, sum er ein av smátjóðunum, ið vit meta okkum við. Tá eru vit favorittar.

Eitt annað, sum er týðningarmikið at hava í huga er, at útidysturin verður spældur í Andorra 25. mars 2017. Tað er um júst eitt ár í líknandi umstøðum.

Nú hava vit tryggjað okkum, at vit kenna til umstøðurnar og kunnu vænta av okkara spælarum, at teir eru til reiðar at spæla í mars mánaði, vera favorittar og vinna.

Góð landsliðssamling

Ferðalagið hjá landsliðnum lendi í Malaga seint hósdagin 24. mars. Síðani hevði Lars Olsen tvær venjingar um dagin í tveir dagar, meðan tað var ein venjing dagin undan dystinum.

Tað er púra vist, at landsliðsvenjingarnar gagna fleiri av spælarunum. Serliga teimum, sum spæla heima á klettunum til dagligt. Her verður vant á hægri stigi enn vanligt, og tað gevur heimligu spælarunum fleiri avbjóðingar.

Tað er óvist um onkrir av úti-setunum fáa so nógv burtúr, tá teir til dagligt venja við feløgum sum Dinamo Bukarest, OB og AaB.

Hinvegin kann tað verða deiligt hjá teimum at koma til hóp, har teir eru lyklaspælarar.

Allar fimm venjingarnar í Marbella tóktust hava eitt endamál, umframt at vera á rimiliga høgum stigi. Tað hevur fyrr verið lykilin til góð úrslit á landsliðnum, at liðið sleppur at hugsavna seg um at venja saman í longri tíð. Tað hjálpti eisini væl, at vøllurin lá á gistingarhúsinum og allir spælararnir vóru tøkir.

Lættur stemningur

Undan dystinum var ein lættur stemningur millum spælararnar og venjararnar. Vanligt er at tú nærmast fólur, hvussu spentir spælararnir eru dagin fyri ein landsdyst, men við at hetta var ein venjingardystir, so var spenningsstigið væl lægri enn vanligt.

Tað tóktist eisini ávirka ein spælara sum Tróndur Jensen, sum kom við upp á avboð, men endaði sum miðpunktíð í føroyska spælinum. Hann hevur allar venjingarnar víst, at tá bóltinum umraður, so er á høgum stigi fyri ein spælara, sum ikki hevur verið á landsliðnum fyrr.

Skal nakað ringt finnast í lætta stemninginum, so er tað helst at spælararnir tóku nakað lætt upp á uppgávuna, tá vit so eina ferð komu á odda 3-0. Tá var tað upp til okkum at seta punktum fyri dystinum, men haltandi verjuspæl í fleiri førum endaði við, at Liktenstein fekk tvey mál.

Sungu sigurssang

Í lötuni eftir at dómarin bríkslaði fyri seinastu ferð, var ein eitt sindur løgin stemningur. Vit hava

Tróndur Jensen

Tróndur Jensen bleiv spælari nummar 150, sum umboðar føroyska landsliðið síðani vit fingur altjóða limaskap í 1988

– Tað var øgiliga gott og stuttligt at sleppa at spæla, men tað týgningarmesta var at vinna. Tað var ein góð kensla at spæla á miðjuni. Hatta eru nokk ikki vanligar umstøður á landsliðnum, at eg fái so nógv pláss á miðjuni, men tað er lætt at spæla saman við Halli Hansson og Brandi H. Olsen, og eg haldi at vit funnu væl útav tí. Tað var hægri tempo enn vanligt, og tað var vandamikið

at missa bóltin, sigur Tróndur Jensen, sum spældi sín fyrsta landsdyst mánakvøldið.

– Tað týgningarmesta var at vinna, men tað hevði sæð flottari út um vit spældu í ein hálvan minutt minni. Eg eri glaður fyri at hava spælt mín fyrsta landsdyst. Hetta hevur verið eitt minnilig upplivilsi, sigur Tróndur Jensen, sum fer at hugsvana seg um HB aftur.